

NOVI GROBOVI

ANNA SOMRAK

Danes zjutraj ob 4. uri je na gloma umrla v University bolnišnici Anna Somrak, rojena Ilc, stara 38 let. Stanovale je na 4401 Elmwood Rd., South Euclid, Ohio. Rojena je bila v Clevelandu. Poročena je bila šele 11 mesecev in pred tem je delala 12 let pri Cleveland Graphite Bronze Co. Bila je članica društva St. Clair Grove, št. 98 WC. Tukaj zapušta žalujočega soproga Anthony, očeta Franka in mačeho Frances na Addison Rd., brata Franka in več sorodnikov. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 458 E. 152 St., v cerkev sv. Gregorija na Green Rd. in nato na pokopališče Calvary.

ANNA AMBROZICH

Ko se je Mrs. Anna Ambrozich, rojena Konnerth, v nedeljo nahajala na obisku na farmi Mr. in Mrs. John Mihelich v Leroy, O., je nenadoma zbolela za srčno kap in umrla še predno je dospela v bolnišnico, kamor so jo peljali. Stara je bila 57 let, rodom iz Romunske, odkoder je prišla v Ameriko pred 37 leti. Bila je aktivna pri ženskemu odseku American Legion Lake Shore Post št. 273. Družina živi na 7107 Linwood Ave. Tukaj zapušta soproga Joseph in sestro Mrs. Mary Moser, v Hanover, Canada, pa dva brata Johna in Martina Konnerth. Pogreb se vrši v sredo popoldne ob 1:30 uri iz Zakraskovega pogrebnega zavoda na luteransko pokopališče.

IGNAC PERKO

Po kratki belezni je umrl na svojem domu Ignac Perko, star 76 let, stanujoč na 8614 Capitol Ave. Doma je bil iz Ambursa na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 50 leti. Bil je član društva Slava št. 173 SNPJ.

Tukaj zapušta žalujočo soprogo Mary, rojeno Gregorič, hčeri Mrs. Louise Mismas in Mary, sinove Ignac, Anthony in William, vnuke in pravnuke, v starem kraju pa zapušta sestro Jožefo Hočevnar. Pogreb se je vršil danes zjutraj ob 8:30 uri iz pogrebnega zavoda Louis Perfolia v cerkev sv. Lovrenca ob 9. uri in nato na pokopališče Calvary.

FRANCIJA BO PODPRLA KITAJSKO KOMUNISTE?

LAKE SUCCESS, 10. junija. — Glavni francoski delegat pri Združenih narodih Joann Chauvel je danes izjavil, da bo svet v prihodnjih par tednih moral izbirati in se odločiti za aktivni odpor proti sovjetskemu predlogu za zamenjavo kitajskih nacionalističnih delegatov s komunističnimi, ali pa za razpust organizacije Združenih narodov. Chauvel je objavil zelo previdno izjavo, kljub temu pa opazovalci verujejo, da je v njej dal vedeti, da bi Francija podpirala sovjetski predlog in v organizaciji Združenih narodov priznala novo kitajsko vladu v Peipingu.

Italijanski zunanji minister napadel Jugoslavijo, ker da si hoče priključiti del Trsta

RIM, 10. junija—Italijanski zunanji minister grof Sforza je danes v parlamentu izjavil, da je italijanska vlada apelirala na zapadne sile, naj preprečijo Jugoslaviji, da ne bi spremenila "pretežno italijanski karakter" Zone B Svobodnega tržaškega ozemlja.

Sforza je pristavil, da bo italijanska vlada verjetno apelirala na organizacijo Združenih narodov, če zapadne sile ne bodo zadostile italijanski zahtevi.

Kot je v teku debat o Trstu pojasnil Sforza, Italija še vedno upa, da se bo vprašanje Trsta rešilo potom direktnih pogajanj z Jugoslavijo. Toda opozoril je, da se italijanska vlada boji, da si bo Jugoslavija priključila Cono B ali pa "drugače spremenila italijanski karakter" te zone, še predno bi prišlo do pogajanj.

Sforza je poudaril, da bi takšna akcija s strani Jugoslavije predstavljala za zapadne sile "izvršeno dejstvo" in uničila vsako možnost za poravnavo potom pogajanj. V zvezi s tem je dejal, da bi morale zapadne sile jasno povedati jugoslovanskemu premijeru maršalu Titu, da bodo najresnejše motrile na vsak poskus s strani Jugoslovancov, da se vprašanje Trsta reši z aneksijo Cone B.

Debate o Trstu so se začele vsled štirih predlogov članov opozicije, ki so kritizirali vlado.

Glavni predlog je bil predlog voditelja socialistov Pietra Nennija, ki je zahteval, da se izvajajo mirovno pogodbo v zvezi s Trstom in da Združeni narodi soglasno z določbami te pogodbe imenujejo guvernerja za Svobodno tržaško ozemlje. Ta predlog je v soglasju z nedavno noto sovjetske vlade, ki je zahtevala takojšnjo imenovanje guvernerja in umik okupacijskih sil iz Trsta. Vsi štirje predlogi opozicije pa so bili poraženi.

Sforza je v teku debat rekel, da ne zahteva takojšnje rešitve vprašanja Trsta na osnovi deklaracije Zedinjenih držav, Anglije in Francije, ki so v marcu leta 1947 predlagale, da se Svobodno tržaško ozemlje izroči Italiji. Rekel je, da Italija za enkrat zahteva le to, da se ne izvrši nobenih sprememb v Coni B, ki se nahaja pod upravo jugoslovanske armade.

Dalje je italijanski zunanji minister razkril, da se še niso začela direktna pogajanja z Jugoslavijo, čeprav je italijanska vlada še vedno prepričana, da bi takšna pogajanja bila najboljša rešitev.

SENATOR TAYLOR BO PONOVO KANDIDIRAL

WASHINGTON, 10. junija. — Senator Glen H. Taylor, ki je bil podpredsedniški kandidat na volitvah leta 1948 na listi Progresivne stranke, je danes naznanil, da bo ponovno kandidiral v Idaho za drugi termin v zveznem senatu.

POLJSKI DUHOVNIK OBSOJEN V ZAPOR

VARŠAVA, 12. junija—Vojaška sodnija v Bialistoku je danes obsodila na šest let zapora poljskega duhovnika Rev. Jan Trochima, ki je s prižnice napadal vladu in hujskal vernike, naj se ji uprejo.

Anglež živi kot begunec v vzhodni Nemčiji

BERLIN, 12. junija—Šef angleške časnikarske agencije REUTERS v Berlinu, John Peet, je danes zbežal v vzhodno Nemčijo, kjer je zaprosil in dobil tudi dovoljenje, da lahko živi kot politični begunec.

Peet, ki je star 34 let ter je bil rojen v Londonu, je izjavil, da se je naveličal služiti "zapadnim vojnim hujskačem."

Bivši angleški šef časnikarske agencije je naznanil, da bo delal za tiskovni urad vzhodne Nemčije, kateremu uradu načeljuje znani komunist Gerhard Eisler, ki je zbežal iz Zedinjenih držav in se tako rešil zapora.

Peet je svojo izjavo prečital na konferenci s časnikarji. Navzoč je bil tudi Eisler, ki je dejal, da bodo vsi zapadni časnikarji, posebno ameriški, dobrodošli, če bodo sledili Peetovem vzgledu.

Peet je izjavil, da kljub dejstvu, da podpira komunistično doktrino, ni komunist.

"Mi smo vsi vsaj delno postali orodje vojne mašinerije, ki jo upravljajo Američani. Kot angleški rodoljub in prijatelj miru, tega ne morem več prestajati," je rekel angleški časnikar.

MALAJSKI UPORNIKI UMORILI 6 ANGLEŽEV

SINGAPUR, 10. junija. — Malajski uporniki, katere vodijo komunisti, so danes iz zasebne napadli skupino Angležev, ubili 6 in ranili 3. Včeraj se je pripetil podoben napad, v katerem sta bila težje ranjena dva Angleža, ubita pa dva upornika.

Prvi shod za mir na Dunaju

DUNAJ, 10. junija—Danes je bil na Dunaju prirejen prvi shod za mir, katerega se je udeležilo 2,000 delegatov in blizu 20,000 občinstva.

Med zunanjimi gosti so bili češki minister za javno zdravje Josef Plojhar, katoliški duhovnik, ki je bil suspendiran, ker je sprejel pozicijo v vladi, voditelj levičarskih italijanskih socialistov Pietro Nenni, madžarski minister prosvete Josef Darvas, senator Antonio Giolitti iz Italije in trije sovjetski delegatje.

Katoliški duhovnik Plojhar je v svojem govoru apeliral na katoličane, naj se pridružijo borbi za ohranitev miru. Rekel je, da kljub dejstvu, da avstrijski kancler Fiegl ni pozdravlja zunanje delegate, bi bil v Pragi sprejet z dobrodoščico, če bi prišel z istim namenom, da zagovarja mir.

Glavni govornik je bil avstrijski komunistični poslanec Ernst Fisher, ki je omenil nedavno izjavo gen. Douglasa MacArthurja, da ljudstva sveta želijo mir. Fisher je rekel, da je sam MacArthur priznal, da tudi ameriško ljudstvo želi mir, toda "močna skupina lakomnih milijonarjev, političnih pustolovcev in histeričnih agitatorjev pripravljajo vojno."

Na shodu je bilo podano tudi poročilo o zbiranju podpisov na peticijah Svetovnega mirovnega kongresa. Soglasno s poročilom je v Avstriji peticije za mir podpisalo 400,000 oseb.

Nova kitajska vlada želi diplomatske odnose s 24 vladami, toda popolnoma prezira priznanje s strani Jugoslavije

Kratke vesti

MACARTHUR JE JEZEN NA POROČEVALCA, KI GA JE KRITIZIRAL

TOKIO, 12. junija—Ameriški vojaški guverner na Japonskem gen. Douglas MacArthur je danes označil angleškega poročevalca Franka Hawleya za "nezaželjeno osebo."

Hawley se je zameril MacArthurju, ker je kritiziral nedavne dogodke na Japonskem. Med ostalim je v poročilu izjavil, da prepoved demonstracij v Tokiju krši člen 21. japonske ustave. Dalje je v poročilu izjavil, da so sami japonski policaji zaprosili, naj se jim odvzame orožje, ker se bojijo, da bodo obsojeni, če bi komunisti prišli v Japonski na oblast.

Medtem pa se aretacije komunistov nadaljujejo. Danes so bili zaradi agitacije proti ameriški okupaciji aretirani nadaljni trije komunisti.

Soglasno s poročili namerava gen. MacArthur obvestiti ameriške vojaške poveljnike, da Japonska želi ostati pod okupacijo tudi po podpisu mirovne pogodbe.

KOMUNISTI BODO UČILI KATOLIŠKE DUHOVNIKE

HONG KONG, 10. junija. — Hongkongski časopis "Standard," ki je tiskan v angleškem jeziku, je danes objavil nepotrjeno poročilo, da nameravajo kitajski komunisti prevzgojiti rimsko katoliške duhovnike in misijonarje, ki se še nahajajo na Kitajskem. Soglasno s poročilom bodo katoliški duhovniki obvezani, da posejajo tečaje, kjer jih bodo poučevali o pomenu novih demokracij. Kitajski komunisti so baje že začeli poučevati budistične duhovnike.

BELGIJSKI KRALJ BO SEL K PAPEŽU

RIM, 11. junija. — Belgijski kralj Leopold, ki še vedno živi v pregnanstvu v Švici, je danes dospel v Rim. Na postaji sta ga dočakala papežev tajnik Msgr. Luigi Centoz in belgijski ambasador Paternotte de la Vaillee.

Leopold se bo jutri sestal s papežem. Čeprav pravijo, da obisk ne bo političnega značaja, se na splošno veruje, da se bo govorilo tudi o bodočnosti belgijskega kralja, kateremu so katoličani obljubili, da ga bodo zopet spravili na prestol.

POSTNI URADNIK POSLAN V ZAPOR

PHILADELPHIA, 12. junija. —Bertram Shaffer, ki je služil 12 let kot poštni uradnik, je bil danes obsojen na eno leto zapora, ker da je dajal lažnjive izjave, ko je rekel, da se ni udeleževal komunističnih sestankov. Shafferja je branil znani odvetnik O. John Rogge, ki pa je postopoma uradniku svetoval, naj prizna krivdo in sprejme kazen. Rogge je rekel, da je Shaffer sicer nedolžen, toda nima denarja, da bi se branil, poleg tega pa bi vsaka obramba z ozirom na današnjo politično histerijo v deželi bila brezupna.

HONG KONG, 11. junija—Nova ljudska republika Kitajska že osem mesecev prezira ponudbo Jugoslavije za upostavitve diplomatskih odnosov, čeprav je zadnji teden imenovala 24 držav, s katerimi je pripravljena navezati diplomatske stike.

Jugoslavija je že v oktobru preteklega leta ponudila diplomatske odnose vladi v Peipingu, toda dosedaj še ni dobila nobenega odgovora.

Značilen primer, kako kitajska vlada gleda na upostavitve odnosov z deželami, je seznam držav, s katerimi je pripravljena upostaviti diplomatske odnose. Ta seznam je bil objavljen že 19. maja v uradnem glasilu "Osvobodilni dnevnik," ki izhaja v Šangaju. V njem je omenjenih 24 držav, od Sovjetske zveze do Cejlona, toda Jugoslavija ni vključena.

Preteklo leto se je dosti govorilo o možnosti, da bi se v vrstah kitajskih komunistov razširil "titoizem." Toda te govorice je nova kitajska vlada vztrajno pobijala z napadi na jugoslovansko vladno maršala Tita in opetovanimi zagotovili, da bo nova Kitajska vedno ob strani Sovjetske zveze.

Ko je jugoslovanska vlada preteklega oktobra poslala svojo noto o priznanju kitajskemu zunanjemu ministru Cou En laju, je med ostalim izjavila, da ustanovitev nove vlade "pomeni uresničenje resnično demokratične in neodvisne Kitajske." Diplomatični opazovalci na splošno menijo, da je ta opazka bila vključena v noto namenoma, da se poudari neodvisnost tudi z ozirom na Sovjetsko zvezo.

Z druge strani pa izgleda, da peipinska vlada posveča posebno pozornost Indiji. V teku majskih parad v Peipingu je bilo omenjeno, da je poleg Sovjetske zveze in novih ljudskih demokracij bila zastopana le Indija.

Preteklega novembra je predsednik kitajske komunistične stranke Mao Tsetung poslal telegram indijski komunistični stranki in med ostalim rekel:

"Indija povsem sigurno ne bo dolgo ostala pod jarmom imperializma in njegovih kolaboratorjev. Njena usoda v preteklosti in njena pot v bodočnosti je v mnogemu podobna usodi in poti Kitajske. Kot svobodna Kitajska, tako se bo nekega dneva pojavila v socialistični in ljudsko-demokratski družini svobodna Indija. Tega dneva se bo v zgodovini človeštva končala doba imperialističnih reakcionarjev."

Nova kitajska vlada je daleč bolj naklonjena vladi ministrskega predsednika Nehrua kot pa kateri koli drugi ne-komunistični vladi. Mao Tsetung je začetkom tekočega leta poslal Nehru toplje čestitke ob priliki ustanovitve indijske republike. Ko pa je v Peiping dospel indijski ambasador Panikkar, je bil sprejet s posebnimi častmi. Teden dni po njegovem prihodu, mu je Mao Tsetung priredil poseben banket. V svojem govoru je kitajski voditelj posebno poudarjal skupne meje Indije in nove Kitajske.

Medtem pa angleški vršilec

diplomatskih poslov v Peipingu čaka na odgovor kitajske vlade v zvezi z upostavitvijo diplomatskih odnosov. Anglija je že pred petimi meseci priznala novo kitajsko vladu, toda kitajski voditelji jo napadajo zaradi "dvorezne politike," ker v organizaciji Združenih narodov ni podprla sovjetski predlog, da se nacionalistične delegate zamenja s komunističnimi.

Doslej je 15 držav priznalo novo kitajsko vladu in navezalo z njo diplomatske stike. Te države so: Sovjetska zveza, Bolgarija, Rumunija, Madžarska, Severna Koreja, Češkoslovaška, Poljska, Mongolija, Vzhodna Nemčija, Albanija, Vietnam, Indija, Švedska, Danska in Burma.

Anglija, Norveška, Švedska in Nizozemska imajo svoje predstavnike v Peipingu na pogajanjih za upostavitve odnosov. Ostale države, ki so naznanile, da bi želele navezati diplomatske stike s Kitajsko, so: Izrael, Afganistan, Finska, Pakistan in Cejlon.

SOVJETSKI PISATELJI POZDRAVLJAJO FASTA

MOSKVA, 10. junija. — Sovjetski pisatelji so danes poslali spodbujalno pismo znanemu ameriški pisatelju Hovardu Fastu, ki je z desetimi člani protifašističnega odbora za španske republikance bil zaprt zaradi preziranja kongresa.

Pismo sovjetskih pisateljev je bilo objavljeno v Literarni Gazeti. Med ostalim je v pismu kongresni odbor za ne-ameriške aktivnosti označen "za špansko inkvizicijo," aretacija Fasta in njegovih tovarišev pa po mnenju pisateljev predstavlja "totalni teror" v Zedinjenih državah.

Pastor Niemoeller hvali komuniste?

BERLIN, 12. junija—Nemška evangelistična cerkev je naznanila, da bo izvršila preiskavo v zvezi z dvema govoroma znanega nemškega pastora Niemoellerja, ki da je hvalil komuniste. Niemoeller, ki je postal svetovno znan, ko ga je Hitler vrgel v koncentracijska taborišča, je imel govora v Mannheimu in Duesseldorfu, v zapadnih zonah Nemčije.

Soglasno s poročili je pastor kritiziral "križarsko vojno proti komunizmu," ki jo vodi cerkev, in izjavil, da je "umazana laž, da bi cerkev bila uničena pod boljševizmom."

Der Kurier, časopis, ki ga tiskajo Francozi, poroča, da je Niemoeller v govoru izjavil, da v sv. pismu ni ničesar, kar bi cerkev sililo, da se bori proti komunizmu. Časopis dalje poroča, da je pastor rekel: "Komunisti so pozvani, da postanejo božji otroci."

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
 6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
 Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
 Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town: (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev)	5.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries:	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

NOVI ITALIJANSKI FAŠIZEM

II.

Zakaj se De Gasperi tako boji ustave, da je ne samo prezira, ampak preganja one, ki jo skušajo uveljaviti? Slišal sem mnogo pojasnil, toda najbolj pravilno mi se zdi, da se želijo krščanski demokratje uveljaviti kot režim. Beseda "režim" za Američane pomeni malo, toda za evropske liberalce ima vznemirjajoč prizvok. Pomeni, da eden od socialnih redov ali pa ena politična stranka namerava istovetiti svoje lastne interese z interesi države. Eden od vzrokov, da se krščanske demokrate sumi, da gojijo te cilje, je narava njihove predlagane šolske reforme.

Za časa Mussolinijevega režima je javen pouk postal dejansko fašistična indoktrinacija. Danes se vlaga napore, da se javni pouk izkoristi za katoliško indoktrinacijo. Naloga je bila poverjena bivšemu uredniku vatikanskega "Osservatore Romano" Guidi Gonella. Kot minister prosvete je Gonella od leta 1946 preživel vsako vladno krizo. Njega zelo ljubi cerkev, ki smatra vzgojo mladine za osnovo svoje oblasti. V osnovnih šolah se otroci danes učijo katoliške doktrine, toda ne principe demokracije, na katerih baje sloni italijanska republika. Moralni in politični pomen odprtega gibanja se dejansko zapostavlja. Višje šole je težeje dominirani in vsled tega jih krščanski demokrati sistematično uničujejo in opogumljajo privatne šole — ne seveda vse privatne šole, ampak one, ki jih vodijo verski redi ali pa, ki dokazujejo svojo zvestobo katolicizmu. Minister prosvete je šel celo tako daleč, da podpira družine, ki svoje otroke pošiljajo v župnijske šole, čeprav s tem krši člen 33 Ustave, ki prepoveduje državno podporo privatnim šolam. Istočasno dva milijona otrok v južni Italiji, kjer je do 40 odstotkov nepismenih, ne prejema nobene šolske izobrazbe, ker ni denarja za vzdrževanje ali pa gradnjo šol in kjer je 40,000 učiteljev brezposelnih.

Nobena vladujoča stranka se ne razvija v režim, ne da bi v javno življenje uvedla podkupljevanje, naklonjenost in izkoriščanje oblasti za osebne pridobitve. Ta proces smo imeli priliko videti pod fašizmom; članstvo v stranki je bilo potrebno za dobivanje dela, ljudje na visokih vladnih položajih so si ponavadi nakopičili precejšnjo osebno bogastvo, nobeden časopis ni mogel obstojati, če ni pel hvalo Mussoliniju. To vidimo tudi danes, čeprav manj odkrito, toda kljub temu nič manj učinkovito. Urednik nekakega zmernega časopisa je napisal sledeče sodobno geslo: "Bogati se s politiko!" Oblast je postala sredstvo, da se nagradi dobre krščanske demokrate. Oni dobivajo uvozna in izvozna dovoljenja in dobičkanosne položaje v podjetjih in ostalih ustanovah, ki jih lastuje država. Napisano pravilo je, da morajo odstopiti krščansko demokratski ministri dobiti za povračilo kakšne plačane položaje. Po zadnji vladni krizi je De Gasperi ustanovil pozicije tridesetih državnih podtajnikov.

Zlorabljanje vladnih pozicij za pospešitev krščanske demokratske propagande je zavzelo škandalozni obseg. Za kakšnega člana opozicije je sedaj zelo težko, da bi dobil ali pa ostal v civilni službi, skoro nemogoče pa, da bi postal učitelj. Večina "neodvisnih" časopisov v Italiji podpirajo krščanske demokrate iz preprostega razloga, ker jih lastuje dobičkonosna ali pa industrijske skupine, ki ne bi mogle z dobičkom nadaljevati svoj business brez naklonjenosti vlade. Vlada kupuje 40 odstotkov italijanskih industrijskih izdelkov, odobrava podpore in dovoljenja ter deli ameriško pomoč. Siguren način, da se dobi posebne prednosti je, da se velikodušno prispeva za sklad stranke ali pa pomaga pri financiranju krščanske demokratske progagande v tisku.

Vse to so nevarni znaki. Z nespoštovanjem ustave in istovetanjem svoje stranke z državo lahko De Gasperi ojači svojo pozicijo proti komunistom, toda uničil bo tisto malo demokracije, ki jo je odporno gibanje priborilo Italiji.

NEVARNO ŠIRJENJE JETIKE V VELIKI BRITANII

Socialistično združenje medicincev je poslalo britanski vladi vlogo, v kateri opozarja na nevarno širjenje tuberkuloze v Veliki Britaniji, ker mora-

jo tuberkulozni bolniki zaradi pomanjkanja prostorov in malega števila bolniškega osebja čakati na sprejem v bolnišnico po 10 mesecev in celo leto dni. Združenje zahteva, naj vlada pobiti z gradnjo bolnišnic in klinik ter izboljša plače in de-

Po 22 letih na obisku v rojstni domovini

Milan Medvešek

67

Leto se je nagibalo proti koncu, iz Ljubljane pa sem prejel sporočilo, da bo ladja "Hrvatska" odplula iz Reke prve dni v januarju, torej sem imel še nekaj dni na razpolago.

Mirko Kuhelj je bil že nekaj dni v Kostanjevici in še poprej v Sent Jerneju, nakar sem se tudi jaz podal na Dobo pri Kostanjevici, v rojstno vas moje matere, kjer sem obiskal bratranca Ivana Kodriča, sestričnico Micko Bobič in teto Marijo Jordan.

Mnogokrat sem v mladosti premeril cesto med Novim mestom in Kostanjevico, saj me je peljala prvič v svet, namreč ko sem šel v času šolskih počitnic past krave k pokojnemu stricu Jordanu na Dobo. Še vedno se spominjam prvih počitnic pri stricu. Tja me je on zapeljal, a čez tri dni sem že tako zahrepenel po žabji vasi, po domu, da sem na vse zgozdaj pobrisal nazaj, ne da bi stricu in teti kaj povedal. Tedaj sem imel sedem let.

Peljal sem se zopet po tej poti. Najprej Cikava, Mali slatnik, Ratež, skozi Stroški boršt, kateri pa je ob cesti popolnoma izsekane, Mokro polje, Gradišče, Sent Jernej. Ta velika dolenska vas je bila precej porušena in v šentjernejški okolici je bilo veliko fanatičnih belogardistov, kateri so v družbi krutega okupatorja morili na debelo tiste kmete, o katerih so sumili, da drže s partizani.

Ustavil sem se pri Mirkovih dveh teta, misleč, da je pri njih, toda sta mi povedali, da je že nekaj dni s starim stricem Sekulo v Kostanjevici. Kakor hitro sem povedal kdo sem in da dobro poznam njuno sestro, oziroma Mirkovo mamo, sta me kar obsipali z gostoljubnostjo. Nisem bil lačen, ker sem se dobro najedel doma, toda hočeš nočeš, moral sem jesti krvave klobase, katere sem zalival z dobrim vinom. Ena izmed tet pa je pripovedovala, kako so prav ob njeni hiši okupatorji in belogardisti peljali celo četo šentjernejških kmetov, nato pa jih na bližnjem travniku pogнали v beg. In nesrečneži so bežali, toda zaman, zaman! Zverine so nesrečneže pobile s strojnimi. Njen mož se je že poprej skril, drugače bi tudi njegaj odpeljali in ubili. Pozneje pa je umrl.

V pismih iz stare domovine tu in tam čitamo pritožbe, češ država nam je pobrala krompir, vino itd. Toda jaz nisem srečal nikogar, ki bi dejal, da mu je oblast vse pobrala, pač pa sem slišal pritožbe, da so morali toliko in toliko prodati državi po vezanih cenah, toda povrhu so dobili industrijske bone, s čemer dobijo po vezanih cenah razne potrebščine. Pred kratkim sem zopet čital pismo, v katerem sorodnik nekakega ameriškega Slovenca toži, da mu je država vzela vse vino. Tu pa naj navedem, da kamor koli na kmete sem prišel in vedno nenaznanjen, je bilo vino takoj na mizi in prav tako jedila. Meni se vidi, da nekateri namenoma pretiravajo o odvajah državi v pismih svojim sorodnikom, da bi tako prejeli čim več paketov. Manja po ameriških paketih je velika. Mnogi v resnici potrebujejo, najdete pa tudi sebične ljudi, kateri bi radi vse izvlekli iz svojih ameriških sorodnikov. O teh stvarih imam sam dovolj izkušenj. Nekaterim ni nikdar zadosti, dočim ti bo drugi pisal, da mu ni treba več pošiljati, ker ima za silo in te ne želi več oškodovati.

Zašel sem. Hotel sem povedati glede vina. Kuhljevi teti sta povedali, da sta pridelali

1,200 litrov vina. Prostovoljno sta ga prodali zadrugi 600 litrov, ostalih 600 pa obdržali za domačo porabo. Čudil sem se, kdo ga bo spil 600 litrov, kajti poleg nju je v družini še samo 15-letni deček. Teti sta dejali, da ga bosta nekaj sami spili, nekaj pa "taberharji". Torej kako se to ujema s pismom, ki pravi, da "so mi vzeli vse vino in sedaj ga sam nimam"?

Poslovil sem se od Kuljevih dveh tet in se odpeljal naprej skozi Groblje, Prekopo na Dobo. Moj bratranec Ivan Kodrič, majhen kmet, ni mogel verjeti, da sem "pravi" Milan. Pravi tedaj se je iz Zagreba pripeljal bratranec Ludvik in tudi on je bil presenečen. Bratranec Ivan je tudi prav pekel krvave klobase in me silil jesti, dasiravno sem jih še danes sit. Čim bolj sem se otepal, tem bolj me je silil jesti.

Z bratrančevim Ludvikom sva se nato napotila v rojstno hišo moje matere, k Jordanovi teti in sestrični Micki Bobič. Teta je že stara in je ležala v postelji, ker so ji vsled neke bolezni odrezali nogo. Bila je vesela mojega obiska. Ona prav lepo pozdravlja svojo hčer, ki živi v Bearcreeku, Mont.

Od nekod je prišel gospodar Bobič, kateri je to posestvo pri-

NA BAVARSKEM ODKRIVAJO "ZAKLAD"

Ameriška vojaška policija je obkolila gozdček v bližini vasi Fuesen, delavci pa so začeli odkopavati vhod v neko podzemno jamo, ki so ga nacisti razstrelili leta 1945 tik pred prihodom zavzeznih vojsk. Menijo, da je v tej podzemni jami skrita večina zlata Nemške državne banke, ki ga doslej niso mogli izslediti. Cenijo, da gre za vrednost pol milijarde mark. Ameriške oblasti upajo, da se v tem skrivališču tudi nekateri tajni dokumenti iz Hitlerjeve pisarne.

PONAREJEVALCI DOLARSKIH BANKOVCEV

Ameriška policija je zasledila večjo skupino ponarejevalcev denarja. Posebno so se pečali s ponarejanjem 10 in 20-dolarskih bankovcev. Tega ponarejenega denarja so veliko spravili v obtok. Doslej je bilo aretiranih 35 ljudi, zaplenili pa so za 230,000 ponarejenih dolarjev. Ponarejene bankovce lahko ugotovijo z začetno serijsko črko, ki se ne ujema s serijskimi črkami na pečatu zvezne banke.

UMRLIVOST NA ANGLEŠKEM

Po podatkih ministrstva za zdravstvo je umrlivost v Angliji padla v zadnjih 10 letih na najnižjo stopnjo, kar je pozna angleška zgodovina, namreč kar za 50 odst. Zmanjšalo se je tudi število smrti zaradi hripe in spolnih bolezni, povečala pa se je umrlivost zaradi raka (v zadnjem letu za 1,687 primerov več kot prejšnje leto). V zadnjem letu jih je za jetiko umrlo manj (samo 503 na milijon prebivalcev).

ARGENTINSKA NAROČILA V ČESKOSLOVAŠKI

Českoslovaške tovarne škodovni zavodi, Kolben-Danek in tovarna strojev, v Pardubicah so sprejele iz Argentine naročilo za opremo velike moderne tovarne alkoholnih pijač v San Micolasu. Tovarna bo obsegala 20 zgradb. Nekateri bodo stali na površini 100 krat 100 metrov. Silos za koruzo — glavne surovine, namenjene za predelavo — bo visok 62m in bo lahko sprejel 45,000 ton žita. Stroji, nabavljeni v ČSR, bodo tehtali 7500 ton. Pri izdelavi je zaposlenih 1200 delavcev.

ženil, kajti pokojni stric Jordan (Jureš) je imel samo dve hčeri. Z njim sva se pomenila o Ameriki, ker je bil veliko let v Chicagu, potem pa se je vrnil domov prevzel posestvo. Povedal mi je, da ima nekje v Ciceru brata, katerega lepo pozdravlja.

Z bratrančevim Ludvikom sva se poslovila in gazila sva nazaj po blatu k Ivanu. Tja se je pripeljal Mirko Kuhelj in njegov stari stric. Bratranec Ivan je zopet silil s pijačo in jedajo, toda nihče ni bil lačen.

Tudi to pot nas je čas lovil in morali smo naprej. Bil sem samo nekaj minut od Kostanjevice, a nisem bil v njej. Sicer pa je Mirko bil tam nekaj dni in jo bo opisal. On je stanoval pri poznanemu trgovcu Robuzi, kateri je skozi ženinjvo celo z menoj malo v sorodu.

Bratranec Ivan mi je naročil, naj bi poizvedel, kje se nahaja njegova starejša sestra, katera je šla v Ameriko pred mnogimi leti. Rekel mi je, da je živela mnogo let v Pennsylvaniji, pred kratkim pa sem izvedel, da jo je Kuhljeva mati srečala pred leti v Clevelandu. Čudim se, kako morejo nekateri ljudje popolnoma pozabiti na svoje sorodnike in se jim sploh ne zglašijo.

(Dalje prihodnjič)

PADANJE CEN V LJUDSKI REPUBLIKI KITAJSKI

Agencija Nova Kitajska poroča, da so zaznamovali marca v vseh večjih mestih Kitajske, razen v Kantonu, padanje cen glavnih predmetov. To je prvič po 20 letih, da so uvedene relativno stalne cene. Zmanjšalo se je tudi število bankovcev v obtoku. Padec cen ovira spekulacije ter sili zasebne trgovce, da prinašajo blago na tržišča. Hkrati so zaznamovali porast trgovine na drobno in padanje trgovine na debelo. V Sanghaju je trgovina z rižem na debelo padla v primeru s februarjem za eno petino, istočasno pa se je skupna trgovina več kot podvojila.

DUSEVNO BOLNI—NAJVEČJI ZDRAVSTVENI PROBLEM V ZEDINJENIH DRŽAVAH

Statistični podatki, ki jih je objavil dr. William Menniger, glavni tajnik Mennigerjeve ustanove, kažejo, da ima povprečno vsaka deseta družina v ZDA po enega duševno bolnega člana. Dr. Menniger je navedel, da znaša število moških, ki jih zavrnejo rekrutne komisije zaradi duševnih bolezni — 1,800,000. Več kot polovica vseh postelj v bolnišnicah je zasedenih po duševno bolnih. Nad milijon otrok trpi zaradi težkih motenj živčnega sistema.

DVA STA SE SPRLA—TRJE MRTVI

V mehiškem mestu Cordoba sta se dva delavska nadzornika sprla, kdo naj vodi neko delavsko skupino. Ker nista mogla najti drugačne rešitve, sta sklenila, da rešita ta spor z revolverji. Začela sta streljati drug na drugega, pri čemer je bilo ranjenih osem mimoidoščih, od katerih so trije pozneje umrli, oba "strelca" pa sta ostala neškodovana.

SEST ŽRTEV TOČE

Nedavno je v Maroku padala izredno velika toča, kakršne najstarejši ljudje ne pomnijo. Toča je pobila šest ljudi in veliko število živali, popolnoma uničila preko 3,000 hektarov obdelane in posejane zemlje. Po toči je besnel še vihar, ki je presekal vse prometne zveze med mestoma Rezom in Alžirjem.

S POTOVANJA PO ZDRUŽENIH DRŽAVAH

(Piše ROSE SANABOR)

Večkrat sva se z mojim možem pogovarjala o različnih krajih naše dežele in sklenila, da se bova odpravila na kratko potovanje, ako bova zdrava in in ako nama bo čas dopuščal.

V spomladi preteklega leta je bil najprimernejši čas za to, ker New York Central v Colliwoodu je odslavlila veliko število svojih delavcev za nedolgočasen čas. Med njimi je bil tudi moj soprog, ki je dobil 5 mesecev počitnic. Neki dan se je zamislil in mi rekel:

"Kaj če bi si midva vzela malo spremembe in počitnic po dolgih letih težkega dela?"

Malo sem pomislila in takoj je bilo O. K. Najprej sva se odpravila na pardnevni obisk v New York k moji sodelnici Mrs. Miškulini, ki je nisem videla že iz otroških let, in k par drugim prijateljcem. Gostovala sva pri Mrs. Miškulini. Obiskat pa so nas prišli tudi njena sestra in svak in nekaj prijateljev.

Drugi dan sva šla v spremstvu Mrs. Miškulini na razgled po New Yorku. Ogledala sva si Wall Street in Chinatown, bogate in prav revne ulice, enako tudi ljudi. Šla sva tudi na Empire State Building, ki je eno najvišjih poslopj na svetu. Visoko je 200 čevljev in ima 102 nadstropja. S tega poslopja je jako lep razgled po celem mestu, Atlantskem oceanu, Long Islandu in Hacan reki, ki meji mesto New York in New Jersey ter se izliva v Atlantski ocean. Ravno nad to reko ima moja prijateljica krasen dom na malem hribčku, s katerega je krasen razgled na mesto, reko in morje. V tej hiši sva gostovala, nato pa sta prišla tudi sestra in svak Mrs. Miškulini in še nekaj prijateljev. V veseli družbi smo se pozno v noč razgovarjali o naših dolgoletnih skušnjah in razmerah. Po par dnevnem obisku in razvedrilu pa sva se zopet vrnila v Cleveland.

Ko sva prišla nazaj domov, sva se počutila, da bi potovala kar naprej in res sva se odpravila na dolgo potovanje, namreč proti Californiji. Iz Clevelanda sva odpotovala 2. julija. Vzela sva Route 42 do Springfielda, nato Route 40 do Indiana, od tu pa sva se premestila na Route 66, državno cesto, ki se steza čez par tisoč milj do Californije.

Prvi večer sva prenočevala v predmestju St. Louis, Missouri, v zelenem gozdčku in v lepi kabini. Po nočnem oddihu sva nadaljevala skozi St. Louis in prvič sva v tem mestu prenočila veliko reko Mississippi ter se odpeljala naprej v državo Oklahomo. Nebo je bilo jasno in vročina zelo huda. Ustala sva se, okrepčala sebe in avto, nakar sem napisala kartico, ker nama se je stožilo po otrocih. Tako sva se malo odpočila in ko se je zrak malo ohladil, sva šla zopet naprej. Kar naenkrat sva opazila velike kupske rupe in velike hribe s čistim peskom, med tem peskom pa številne jame. Raztolmačeno nama je bilo, da je to ruda cinka in svinca. Od teh rovin naprej se steza lepa cesta preko ozark gorovja. To gorovje je jako lepo, izgleda, kot da bi bilo polno diamantov. V resnici pa je bilo polno polje vsakovrstnega Carthage mramorja.

V Oklahomi imajo velika lepa poslopja, lepe kmečke hiše, štale, kokošnjake in jako lepe turistične kočice. Na 8,000 milj potovanja so poslopja najlepša v Oklahomi, največ zato, ker so vsa zidana iz domačega kamna. Tu sem se spomnila na mojo rojstno domovino, ker doma na Krasu smo tudi imeli vsa po-

slopja zidana iz kraškega kamna.

S ceste zemlja izgleda vsa rdeča in pusta, kljub temu pa je zelo rodovitna. Že v začetku julija so imeli koruzo v predprodaji po cestah. Ta dan sva kljub vročini imela prav lepo vožnjo od St. Louisa do Springfielda, nato pa dobila prenočišče. Kabina je bila zelo vroča, imela pa je na oknu vetrnico (fan), katero sem takoj odprla. Vlegla sva se k počitku in ker se je kabina že ohladila, sva kmalu zaspala.

Vstala sva že pred zoro in nadaljevala potovanje skozi Springfield, Oklahomo, Texas, New Mexico do Albuquerque. Jutro je bilo jako lepo in čisto, ob 9. uri pa sva že prihajala proti Texasu in se ustavila na mali gasolinski postaji. Razgled ob jutranjem soncu je bil nepopisljivo lep, le škoda, da s seboj nisva imela daljnogleda, ki bi nama pomagal videti v to daljavo čez grice in hribe in neskončno dolge planjave, ki se stezajo mimo široke ceste 66, po kateri drvijo avtomobili, kot da bi bila avtomobilska dirka. Ta cesta se spenja skozi Amarilli, Texas, kamor sva prišla v grozni vročini proti eni uri popoldne. Zopet nama je bilo potrebno malo oddiha. Na veliko veselje sva dobila jako hladno restavracijo. Kosilo je bilo izvrstno. Zraven sva dobila galon mrzle vode, na gasolinski postaji pa sva dodala tudi Kajzerju kar mu je bilo potrebno.

Potovanje sva nadaljevala skozi velike pšenične planjave. Bilo je ravno 4. julija in čeprav je bil praznik, se tega ni opazilo ob široki cesti na obeh straneh, kjer so se stezala na milje in milje dolga pšenična polja. Kmetje so ravno kar kosili in mlatili obenem, za njimi pa nakladali na troke čisto pšenico in jo vozili v ogromna skladišča, ki so pripravljena za tisoč ton žita. Čitala sem že, da v Rusiji imajo tako velika polja, da sejejo z letali. Na svoje lastne oči pa sem videla, da tudi v Ameriki imajo takšna velika polja, da je potrebno sejati z letalom.

Texas je največja država naše Unije. Njeno površje je večje kot Michigan, Wisconsin, Indiana, Iowa in Illinois skupaj. Prebivalstvo pa šteje samo nekaj čez 6 milijonov, to je en milijon manj kot šteje samo mesto New York brez svojega predmestja. Država Texas je jako bogata, posebno z bombazem, citronovini nasadi in sploh vsem poljedelskim pridelki. Imata tudi veliko goveje živine. Ob cestah imajo na obeh straneh zagrajeno, da živina ne gre na cesto. Ta cesta pa se vleče skozi dolgo puščavo.

V puščavo smo prišli nenadoma, čeprav sva bila na to pripravljena. Vozila sva kar naprej in naprej. Moj soprog je bil že do konca izmučen in mi je rekel, da bova ustavila, ko prideva do prvega drevesa. Ali na žalost do drevesa se tukaj ne pride, ker ga ni. Jaz sem mu rekla, da bo najboljšje, če bi jaz malo vozila, nato pa je po krajšem pomisleku privolil. Ko sva se presedla, se je malo odpočil in tudi zaspal, tako da sem ga lepo prepeljala skozi to puščavo v New Mexico.

(Dalje prihodnjič)

POZOR. HISHNI GOSPODARJI

Sedaj je čas, da si daste prebrati vaše hiše znotraj in zunaj. Delo je vedno najboljše in cene zmerne.

Se priporočamo za naklonjenost. Pokličite

VIKTOR KOVAČIČ
 1253 Norwood Rd.
 med 5. in 7. uro zvečer
 EN 1-2549

PRIMORSKE VESTI

Brez pravic

V Trstu so izdali slovenski učiteljci Mariji Fradel listino s pripombo, da je bila med drugo svetovno vojno obsojena pred fašističnim vojaškim sodiščem v Ljubljani na 30 let zapor zaradi sodelovanja v narodnoosvobodilnem gibanju in da nima zaradi tega pravice, da bi bila zaposlena v državni službi. Sodna oblastva v Trstu ne dajejo izdajati Slovincem listin o nekaznovanju, češ da so bili kaznovani med vojno po fašističnih in nacističnih organih zaradi sodelovanja v protifašističnem gibanju. Na ta način kažejo civilna in sodna oblastva v anglo-ameriški coni STO, ki so pod vplivom Italijanov iz Italije, svoj šovinistični odnos do Slovencev, pa tudi svojo fašistično miselnost. Značilen je za razmere v anglo-ameriški coni STO-ja dogodek pred sodiščem, ki je obtožena policista obsodilo pogojno brez vpisa v kazenski list, dva inšpektorja pa oprostilo, četudi je bilo med obravnavo dokazano, da so pretepali pri zasliševanju protifašista Karla Zidariča. V št. Petru ob Nadiži v Slovenski Benečiji grozijo profesorji dijakom, ki se ne marajo vpisati v italijansko šovinistično organizacijo, da jim bodo dali slabe ocene in da jih bodo izključili iz šole. Slovensko ženo so nagnali iz davkarije v Standeržu, ker je v slovensčini prosila za obrazložitev nekaterih predpisov. Teh in podobnih primerov je zmeraj več. Dokazujejo nam, da so Slovenci, ki živijo v Italiji in na anglo-ameriškem področju Tržaškega ozemlja brez pravic. Sovinizem in prenapetost, ki so njima izpostavljeni, ne zaostajata v ničemer za pojavi preganjanja, zapostavljanja in zatiranja v letih fašizma.

Goriški Slovenci terjajo vrnitev trgovskega doma

Leta 1933 so fašisti v Gorici odvzeli Slovincem Narodni dom, svoječasni Trgovski dom, kot odškodnino so jim odrinili borih 400.000 lir, četudi je bil vreden več kakor milijon in pol. Sedaj so zastopniki slovenskih in trgovskih zadrug vložili na sodišče v Benetkah uradno zahtevo za vrnitev Trgovskega doma v Gorici, ki je last slovenskih trgovskih društev.

KUHARICA DOBI DELO ZA PETEK IN SOBOTO. Mora imeti izkušnjo kuhe v restavraciji.

WHITE CITY BAR
599 E. 140 St., LI 1-9837

VASI ČEVLJI BODO ZGLEDALI KOT NOVI. ako jih oddaste v popravilo zanesljivemu čevljarju, ki vedno izvrši prvotno delo.

Frank Marzlikar
16131 ST. CLAIR AVE.

ALI KAŠLJATE? Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad.

MANDEL DRUG CO.
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
15702 Waterloo Rd. — IV 1-9611

Sramota je za italijanske oblastnike, da se morajo Slovenci še pet let po drugi svetovni vojni boriti za svoje osnovne lastninske pravice.

Samovolja karabinjerskih brigadirjev

Sovodenjci so zmagovito proslavili prvi maj z obseznim proslavnim sporedom. Sredi igrišča je vihrala na visokem drogu delavska zastava. Med tekmanji pa si je sovodenjski brigadir nenadoma izmislil, da je treba razobesiti na drogu poleg delavske zastave še italijansko. Toda organizatorji prireditve so vztrajali pri tem, da hočejo samo delavsko zastavo, ker gre za delavski praznik. Zaradi tega so rajši sneli tudi rdečo delavsko zastavo, kakor pa da bi se uklonili šovinistični samovolji sovodenjskega brigadirja, ki je ravnal povsem na svojo pest, ne da bi imel kakšen koli ukaz s strani goriškega poveljstva. Ogromna ljudska množica je javno dajala duška svojemu ogorčenju in nerazpoloženju.

Med našim ljudstvom

V Standeržu so karabinjerji zaplenili slovensko zastavo, ki je visela na oknu hiše 60 letnega Alojzija Frolje.

V goriškem gledališču so se zbrali istrski begunci in fašistični ostanki na zborovanju, ki naj bi "rešilo" Gorico v sedanjem položaju raznih ugibanj in pričakovanj. Potek zborovanja nas je spominjal na čase,

ko so nasilni fašisti hodili po "dučejevi imperialni poti."

Vidalijska šovinistična akcija, ki ima svoje izhodišče v Trstu ni nič drugega kakor podpihovanje politike fašističnih imperialističnih krogov, naperjene proti prijateljstvu italijanskega in jugoslovanskega ljudstva. Vidali je dokazal to s svojim "romanjem" po Italiji, kjer je prosil "za pomoč".

Tržaško pevsko društvo "Slavko Škamperle" je na pevski turneji po Jugoslaviji. Povsod žanje priznanje in uspeh.

V Gorici so umrli 80 letna gospodinja Vanda Petarin, 63-letni upokojenec Henrick Nantut in 88-letna gospodinja Milka Budal.

V Canebuli, majhni slovenski vasi v Slovenski Benečiji, si gradijo vaščani sami svoj združni dom. V vasi je samo en protiljudski in protislovenski element, t. j. tamkajšnji župnik, ki govori v cerkvi proti slovenski organizaciji in proti glasilu naprednih Slovencev.

Pevski zbor "Ivan-Vojko" z Proška je nastopil v Vipavi in

Zastopniki "Enakopravnosti"

Za st. clairsko okrožje:

JOHN RENKO
1016 East 76th Street
UT 1-6888

Za collinwoodsko in euclidsko okrožje:

JOHN STEBLAJ
26851 Oriole Avenue
REdwood 1-4457

Za newburško okrožje:

FRANK RENKO
11101 Revere Avenue
Diamond 1-8029

N. J. Popovic, Inc.

IMA ZASTOPSTVO

Chrysler - Plymouth avtov

PRODAJA NAJNOVEJŠE 1950 IZDELKE KOT TUDI RABLJENE AVTE

V zalogi ima razne dele in potrebščine za avte ter izvršuje razna popravila po tovarniško izurjenih mehanikih.

8116 LORAIN AVE.

ME 1-7200

NICK POPOVIC, predsednik

delavstvu se je pojavil razdor. Mi, kandidati obračuna, smo zmerjali zaupnike z buržoazijo, ki smatra nas težake, rokovodje krampa in lopate za manj vreden razdor.

Na ta način se je odpust zavlekel od jeseni do zime. Končno pa se je nekega dne pojavil na črni tabli pred vhomom v tvornico sledeči seznam v obliki razglasa:

"Zaradi pomanjkanja dela se odpustijo s štirinajstredno odpovedjo sledeči delavci:"

Tu je sledilo petdeset imen, na koncu je bil datum in pod njim podpis firme. Delali smo še štirinajst dni, toda z občutkom, da ne spadamo več med delavce. Med nami, odpuščenimi, in onimi delavci, ki so ostali, je nastal prepad; začeli smo

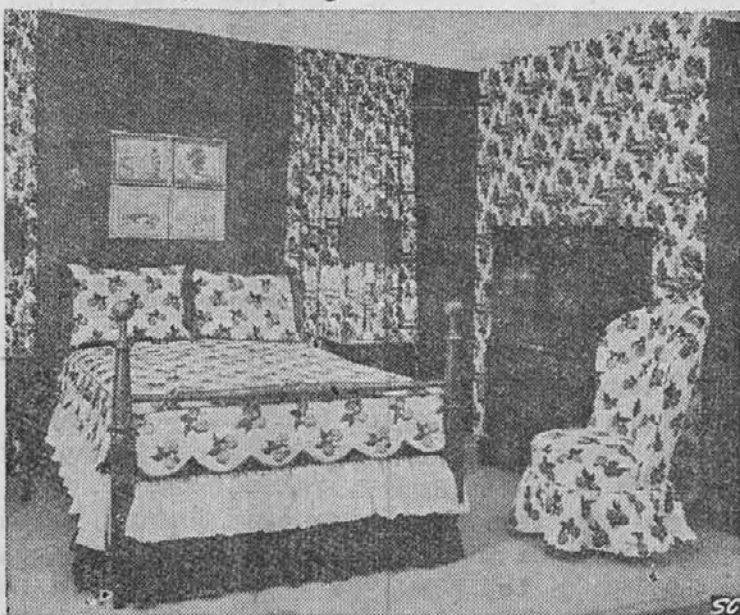
Ajdovščini. Vipavci so izročili prošečkim in kontoveljskim pevcem sliko Ivana Cankarja. Pevci in pevke so izrazili željo, da bi mogli zopet čim preje obiskati socialistično Jugoslavijo.

Prebivalci iz Bedrože in Podcerkve v Slovenski Benečiji so si z lastnimi sredstvi zgradili žičnico za prevoz blaga v dolino, ker ni hotela občina pomagati. Doslej so morali ljudje, ki so prodajali samo v dolini, nositi vse blago v dolino na ramah.

Priznanje "Primorskemu dnevniku". Slovensko-hrvatska prosvetna zveza je izrazila "Primorskemu dnevniku" ob njegovi peti obletnici iskrene častitke, združene z zahvalo za neprestano bratsko pomoč v izpolnjevanju njenih nalog, v obrambi narodnih pravic.

Pevci in pevke iz Padrič in Saleža so bili na dvodnevem izletu v Mariboru, ki ga je organizirala Slovensko-hrvatska

"Story Telling" Fabrics In Revival

Originating in the Far East long ago and reaching their artistic peak in France in 1759, toiles or "story telling" fabrics are now having their biggest revival in two hundred years.

The very first in a series of new "Americana" toiles called "Johnny Appleseed" depicts the well-loved American folk legend of Jonathan Chapman, children's hero who dedicated his life to planting apple orchards throughout the wilderness of the mid-West. It is printed on inexpensive bonded Glosheen, all purpose high count cotton fabric, and designed for the homemaker looking for a fresh approach to Spring redecoration.

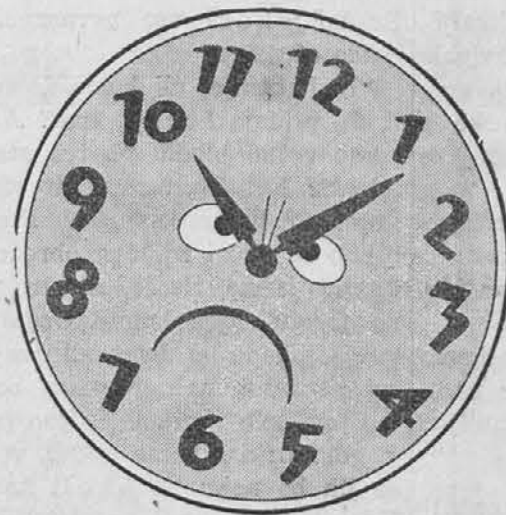
In the early American room setting shown above, the Waverly print is used for two full shirred draperies which match the "Johnny Appleseed" wallpaper. The cherry double bed and barrel boudoir chair are covered with a color-coordinated sister Glosheen print named "Apple Harvest," in vermicelli quilting. Walls are painted to match the apple leaf green of the fabrics; double rust ruffles are of white and red Glosheen.

UPORABA UMETNIH GNOJIL V AMERIKI

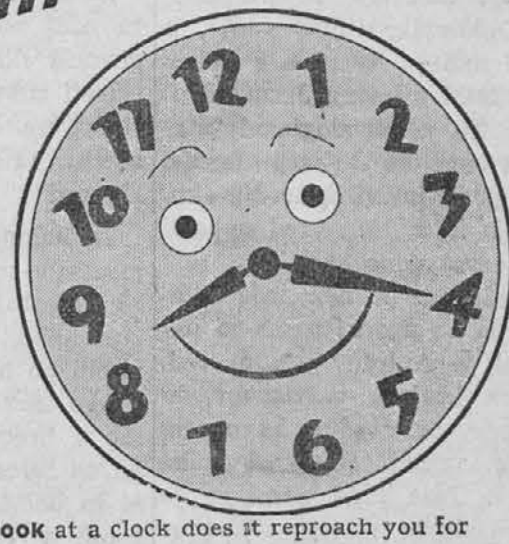
Leta 1949 so ameriški farmarji porabili dvakrat več umetnega gnojila kot leta 1940. Skupna letna potrošnja umetnega gnojila v Zedinjenih državah znaša namreč 16 milijonov ton.

KLINIKA ZA ALKOHOLIKE

V državi Mississippi so v bližini mesta Jackson postavili veliko kliniko za alkoholike. Po poročilu časopisa "News Week" je klinika namenjena zdravljenju 25 do 30 tisoč kroničnih alkoholikov.

How to make friends with a clock!

Every time you look at a clock does it reproach you for not laying aside something for the future?

Does its scowling face warn you that it's later than you think?

If that's the way a clock looks to you, it's high time you signed up for some United States Savings Bonds—under your firm's Payroll Savings Plan or your bank's Bond-A-Month Plan.

Soon as you do that, your clock will start to grin at you every time you give it a look. And each cheery tick will be a bright reminder that you're getting nearer your goal of financial independence.

And in the decade of progress that most economists say is just ahead, financial independence is going to be more important than ever before.

With a nice nest egg of U. S. Savings Bonds, you'll have freedom of action. You'll be able to take advantage of opportunities as they come along—to make the most of every situation.

Remember, every \$3 you put into U. S. Savings Bonds becomes \$4 in ten years. Better start growing money now—before that clock scowls at you again.

SAVE FOR YOUR INDEPENDENCE BUY U.S. SAVINGS BONDS

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement—prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.

OBRAČUN

Tovarna je odpustila petdeset delavcev zaradi pomanjkanja dela.

Obrat v tovarni je že dolgo hiral; ni bilo premoga, ne surovin in tako smo že dalj časa slutili, da namerava podjetje odpustiti mnogo delavcev. Čuli smo, da bodo odpušteni vsi kvalificirani. Zato smo se hitro vsi organizirali v naši organizaciji. Celo taki so vstopili, ki niso imeli nikake razredne zavesti. Naše upnike smo naganjali izlepa in izgrda, naj vodijo odločno borbo za nas. Nakane podjetja smo

imenovali dopovstvo in smo svoje stališče opravičevali čisto s socialističnega stališča.

"Kaj nas briga, če je tačas obrat pasiven. Prej je podjetje dobičkarilo z milijoni, naj krije zdaj izgubo iz njih!" smo rekli. Stališče kvalificiranih delavcev smo se rogali. Rekli smo, da imamo isto pravico do dela kakor oni in da nismo mi krivi, če ne znamo kake stroške, pa tudi tega nismo krivi, da smo se rodili kasneje kot oni. "Vaša strokovna izobrazba ni vaša zasluga, ampak gol slučaj," smo rekli. V

delavstvu se je pojavil razdor. Mi, kandidati obračuna, smo zmerjali zaupnike z buržoazijo, ki smatra nas težake, rokovodje krampa in lopate za manj vreden razdor.

Na ta način se je odpust zavlekel od jeseni do zime. Končno pa se je nekega dne pojavil na črni tabli pred vhomom v tvornico sledeči seznam v obliki razglasa:

"Zaradi pomanjkanja dela se odpustijo s štirinajstredno odpovedjo sledeči delavci:"

Tu je sledilo petdeset imen, na koncu je bil datum in pod njim podpis firme. Delali smo še štirinajst dni, toda z občutkom, da ne spadamo več med delavce. Med nami, odpuščenimi, in onimi delavci, ki so ostali, je nastal prepad; začeli smo

se sovražiti in to sovražstvo je prišlo že tu in tam do izbruha. Končno pa je prišel dan obračuna.

Skrajno neprijeten decembrski dan je bil takrat; nebo je bilo zastiralo z gladkim, sivim svodom zimskih oblakov, ostra sapa je nosila v zraku nekeke snežene smeti. Strog mraz je šel do kosti. Kljub temu pa smo čakali že dolgo pred določeno uro pred pisarno na obračun, ki je bil naznanjen ob treh popoldne. Pred burjo smo se skrivali za zid in za planke in potrpežljivo čakali, prezebajoč v zamišljenem samozatajevanju. Mraz je bil tak, da bi šel tudi skozi debelo obleko, toda med nami je bila več kot polovica oblečena zelo slabo. Mnogi so imeli na sebi še staro vojaško obleko, ki

so jo prinesli iz rovov, bluze so jim bile prevelike in pa premajhne, da so ob pogledu izzvali v duši smešnost ali sočutje. Maršikateri so imeli na bluzah še raznobarvne našitke bivših polkov, na katerih so se poznali še sledovi davno odtrganih odlik; ta ali oni je imel oprtan nahrbtnik in v roki palico.

Dva delavca, eden suh mladič, drugi starec z visečimi brki, sta hodila tesno skupaj pred pisarno gori in doli: roke sta tiščala v žepih, gledala samo v tla in molče stopala sem in tja. Morda sta bila kje v ujetništvu ali v kakki ječi, da sta se priučila takim izprehodom. Drugače se samo norci sprehajajo na tak način. Cisto zase je stala skupina rdečeličnih kmečkih fantov; debele svetle verižice s toljaci so jim

visele ob telovnikih. Na njih obrazih ni bilo tiste skrbi, ki je odsevala z obrazov mnogih drugih. Preko ceste ob plotu je stal nepremično na mestu majhen, suhljat možič blestečih oči, zavvit v dolgo zimsko suknjo. Poznal sem ga dobro. Zval se je Tevž in je bil rokodelc iz trga; njegova žena je kuhala delavcem hrano. Takoj sem razumel, zakaj je tudi on prišel na obračun. Enkrat je šel v pisarno, a se je hitro vrnil iz nje. Nekdo je za njim zaloputnil vrata in čul sem vpitje:

"Kaj, hudiča, me briga tvoj dolg. Obračunaj sam z njimi!"

Možič se je molče vrnil na svoje mesto ob plotu in nepremično čakal dalje. Delavci so ga sovražno gledali in se mu mužali.

Medtem je bila ura že tri, toda iz pisarne še ni bilo nobene nega poziva. Potrpežljivost nam je mahoma minila in začela se nas je lotevati nestrpnost. Jeli smo korakati nemirno po prostoru pred pisarno, cepetati z nogami, psovati zimo in končno nered, pisarje in uradnike, sprva pritaženo, potem čedalje brezobzirneje. V majhno vežico pred pisarno se je natlačilo že polno ljudi, pritiskali so proti durim in trkali nanje. Vendar si nobeden ni upal odpreti vrat. Nekdo pa je slučajno nehotno premočno pritisnil na kljuko, v tem hipu je dobil nenađen sunek od zadaj in vrata so se široko odprla, dotični pa je zaradi sunka zletel daleč v pisarno. Gruča pred vrati je krohota je odskočila, pisarji so preplašeni planili s sedežev.

SKOZI OBROČE

Bili smo pri kraju s svojimi močmi, vendar smo šli naprej. Čnala nas je ena sama mogočnosta volja, prebiti se za vsako ceno iz tega pekla. Zdaj smo bili že na kočevski strani Roga. Spodaj po cestah med Kolpo in Kočevjem so zamolklo bobneli tanki in topovi. Čisto blizu nas so zaropotali mitraljezi in paške, kroglo so švigale skozi listje tik med glavami. Sovražnik je zatezal zanko z vseh strani. Umakniti smo se morali višje v strmino.

Tovariš, ki je šel spredaj v koloni, je skrivnostno javil: "Tam zgoraj je skupina ljudi."

Kdo bi naj bil to? Poslali smo oglednike. Vrnili so se s poročilom, da so tam neki sumljivi partizani.

"Imajo rdeče zvezde?" — "Da, imajo." — "No, in?" — "Kaj, če je bela garda?"

Hm. Belogardisti so se pojavili na Dolenjskem že poleti. Imeli so peterokrake zvezde na kapah in se izdajali za partizane. Nekaj naših so celo zvalili v svoje taborišče in jih umorili. Duhovnik, njihov vodja, je zaklal našega tovariša z lastnimi rokami v imenu Jezusa Kristusa. To je bil zloglasni "štajerski bataljon". V tej ofenzivi so se prvič javno pridružili okupatorju in z njim vred napadli naše osvobodno ozemlje.

Vendar se je nazadnje izkazalo, da so zgoraj resnično naši. Bil je Antetov uradni vod. Peščica hrabrih partizanov, ki je imela prav tako kakor mi namen, prebiti se skozi laške obročje. Tam pred nami se je pojavil starec z dolgo sivo brado ob njem pa je stalo dekle kakšnih sedemnajstih let.

"Tudi vidva v udarnem vođu?"

"I, kakopa!" je dejal starec, si pogladil brado, naslonil puško ob drevo in si na vso moč mirno prižgal cigareto. "To je bil šestdesetletni Bradač, ki se je pridružil partizanom že v prvih mesecih. Nekoč je bil cesarsko-kraljevi ritmojster, ko je Avstrija propadla, je zgubil službo kot vojak in postal oskrbnik na raznih veleposestvih in nazadnje prišel v gozdove za gozdarja. Obredel je pol sveta, udeležil se je vseh vojn v zadnjih desetletjih, celo za Bure se je tolkel v južni Afriki. Kasneje mi je hudomušno dejal: "Vse vojne sem doslej izgubil, a to poslednjo bom dobil."

Obesil je puško čez rame, odprl torbo in vzel iz nje ogromen revolver na bobnič.

"Tale je ruski. Ta ne odpo-ve." Vse je kazalo, da se ga laška ofenziva prav nič ne tiče.

"Zdaj moramo naprej, do kakšne vode. In ker je edini vodnjak pri Roški žagi, bomo šli pač tja."

Bil je nemara edini partizan, ki v vsej roški ofenzivi ni napravil niti enega prenapljenega koraka. Počasi, zložno, vojaško zvrnjen je stopal tudi takrat, kadar so fantje, ki so šele po-

vohali smodnik, bežali kakor veter. Ob njem je hodila sedemnajstletna Zdenka. Dolge kite so ji obrobile nasmejani otroški obrazek. Čez ramo ji je visela elegantna, brččas lovska puška na kroglo, ki jo je dobila v dar za hrabrost. S to puško je šla ravno tako mirno kakor stari Bradač skozi vse nevarnosti roške ofenzive.

"Kaj menite, ali bomo čakali, da pridejo Lahi po nas? Ali bomo večno blodili po teh strminah? Ne! Jaz sem za to, da gremo fašistom naproti! Prebijmo se skozi njihove obročje! Lahov je na tisoče, a vraga, na mestu, kjer bomo dregnili vanje, jih ne bo deset ali dvajset tisoč na mah. Nemara bomo tam celo v premoči. Eno pa je gotovo: dalj bomo čakali, več se jih bo nagnetlo okoli nas. Kdor se bo ravnal po poveljih, bo jutri ob Kolpi mirno zasmrčal, kdor bo ravnal po svoji glavi, bo nemara zaspal na Rogu in se ne bo zbudil nikoli več. In zdaj naprej do vode! Kdo bi se žejen pretepal!"

Ante je bil nekoč pedagog. In zdaj nam je govoril kakor govoriš otroku, ki mu moraš izdreti zobek. "Samo malce počakaj pa b.o dobro. Ali vidiš zajčka? Kako ti jo ubira po klanču!"

In kolona — zdaj nas je bilo znatno manj, onemogli in bolni so ostali zadaj, da poiščejo skrivališče, ali pa so se porazgubili po hosti, ko smo padli v drugo zasedo — je krenila strmo v breg. Gledal sem krave, ko so žalostne stale pod drevesi in boljčale za nami, ki smo tonili v mrak. Jeziki so jim mlahavo viseli iz polodprtih gobcev. Prišla mi je na misel prispodoba, ki se bo nemara komu zdela čudna. Ali ni bila tudi naša domovina kakor te lačne in žejne krave, ki ne vedo, kako bi prišle do studenca žive vode? In gotovo bi poginila sredi mračne goščave naših dni, da niso prišli pogumni možje in ji pokazali pot do žive vode — do svobode. Mar naj zdaj ob tej prvi veliki preizkušnji zapustimo svojo domovino, kakor smo zapustili svoje kraje v mraku? Ne, nikoli! Rešiti se moramo in nato začeti iznova. Jasno je bilo, da bomo v tej ofenzivi izgubili vse razen svojega poguma in svoje volje do nadaljnje borbe.

Bila je že trda noč, ko smo se pritihtapili na jaso, kjer je tedaj še stala Roška žaga. V mesečini se je dvigalo ogrodje vodnjaka z velikim vzvodom. Tam na vrvi mora viseti čeber in iz tega čebra bo zašumela v

OPERATORICA ZA LEPOPILNI PARLOR DOBI DOBRO SLUŽBO 5 dni v tednu. Dobra plača. Za podrobnosti pokličite UT 1-1932

NAPRODAJ JE 1940 DODGE AVTO; DVOJA VRATA, ČRNE BARVE. Za podrobnosti pokličite RE 1-6654

naše čutare — voda. Voda! Kako čudovita stvar! Ali je res neizbežno, da moraš najprej vse izgubiti, če hočeš znati ceniti življenje?

Kolona je stala kakor ena sama žejna žival. Slišal si samo zadržano dihanje in tleskanje jezikov ob izsušene ustnice. Čeber je udaril ob stene vodnjaka. Klok — je zažuborela voda v prvo porcijo... Vzvod, ki je dvigal šeber iz globine, je samotno škripal v tišino... Voda je žuborela v porcijo. Pili smo in docela pozabili, da preže nekaj korakov stran na nas laške zasede... Kako čudovita podoba: vodnjak v mesečini...

Zabili smo v jase po nasipu železnice, ki je vodila skozi gozdove. Nekje se je oglasila laška signalna piščalka. Nato spet vse tiho, le krevsanje naših okovanih čevljev po nasipu. Polegli smo ob progi in čakali, kaj nam prinese izvidnica, ki smo jo poslali naprej. Slutili smo, da je na železnici laška zaseda, vendar nismo bili docela prepričani. Če je tam zaseda, bo treba napraviti ovinek in se spustiti v dolino po drugi poti. Štiri noči že nismo spali.

Ob prvem svitu smo se dvignili.

"Zdaj se prebijemo skozi prvi obroč", je dejal Ante.

"Udaril vod sprejme borbo, ostali izrabite čas in se poženi- te skozi sovražno črto!"

Pretaknili smo se skozi praprot in ščavje do roba strme grupe, iz katere se je dvigala jutranja megla. Popolna tišina. Kolona je obstala kakor vko-pana. Še listje je bilo negibno v jutranjem brezvetrju. Samo skozi veje je zaveslala samotna šoja. Kako lepo je tej ptici! Kaj njej mar človeški prepri- Po vsej priliki se mirno kakor vselej odpravlja iskat svoj zaj-trk.

Onkraj grape so zašumeli po listju koraki. Vse glasneje... Brččas so Lahi, ki so začutili naš premik, zlezli iz svojih bunkerjev... Njihovi glasovi so drzno odmevali po grapi.

802 E. 99 St.

Dohodek donajačice posestvo. Hiša za 2 družini; 7 sob spodaj, 6 zgoraj, tudi 2 zgotovljeni sobi na 3. nadstropju; ognjišče, 2 kon-verzijska burnerja; garaža. Pokli-čite za dogovor kdaj si lahko ogledate hišo. Pokličite med 5.30 in 9. zvečer. Cena \$11,800. Last-nik sam prodaja.

MU 1-8302

STAKICH FURNITURE CO.

Quality at a Price — Easy Terms

IVanhoe 1-8288—James D. Stakich—16305 Waterloo Road

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 East 61st St.

HE 1-2730

Potuhnilo smo se v rosno pra-protje in čakali.

"Trrrrak, trrrrak, trrrrak." Začelo se je. Udaril vod je udaril prvi... Grapa pod nami se je zlovesča zakrohotala v pozno poletno jutro.

Sonce je že trkalo na okna v mračni steni roškega gozdu, ko je kolona v popolni tišini drse-la naprej po rosnem listju, pre-vidno stopajoč čez kamenje in korenine.

"Prvi obroč je za nami. Zdaj nas čaka drugi. Verjetno ne-varnejši", je dejal Ante pa s kompasom in specialko v rokah krenil naprej. Šli smo za njim in spotoma smukali kisló host-no deteljico med mahovjem. Spet so bila usta suha — žej-na.

Nismo vedeli natanko, kje so Italijani, a slutili smo jih. V strelcih so se pomikali skozi gozdove naravnost proti nam. Ka-dar je bila popolna tišina, si nekje z grebena na naši desni strani slišal komaj zaznavne zvoke, zamirajoče odmeve kri-kov. Vsaj tako se nam je zde-lo. Svoj pohod smo uravnali po razdalji od teh skoraj neres-ničnih zvokov.

"Ko zadenemo obnje — ju-riš! Pripravite orožje!"

Stiskali smo v rokah bombe, puške in pištole, mitraljeza pa sta korakala pred nami s pre-žečim, trdnim korakom.

Stopili smo iz gozda na pla-no. Kakor, da si stopil iz mrač-ne ječe. Tam pod nami se je smehljalo skrito gorsko zakot-je, pašniki, edini potoček, ob njem šopi leskovih grmičev, nad vsem tem pa velika, čudo-vita sinjina poletnega neba. Trava se je mehko vdajala pod nogami, vajenimi korenin in skal. Rahle sope so šumele oko-li upadlih, vročinskih lic... Človek bi se zleknil po tej ro-sni travi, zaspal bi in spal, do-klér bi ga vase ne vsesala ta prelepa zemlja... Čemu na-prej? Uiti smrti? In kaj je smrt, če ne tako globoko spa-nje...

Pohištvo za tri sobe se prod. Je kot novo. Prodaja se radi od-hoda iz mesta. Tu se tudi dobi sta-novanje za dvojico brez otrok.

Vpraša se na 1857 E. 63 St., EX 1-7063

OPREMLJENO SOBO SE ODDA v najem poštenemu moškemu ali dekletu; pri priletnih ljudeh.

Vpraša se na 1157 E. 71 St.

DELO DOBI izučen mizar; "finishing" kar-penter. Stalno delo. Vprašajte pri ED KOVAC 960 E. 185 St., KE 1-5030

Počil je znanilni strel. Prvi za nami v hosti... Drugi on-kraj dolinice... Tretji v bre-gu pred nami.

"Napreji!"

Spuščali smo se na dno kotli-nice. Okoli nas senožeti in le-tu in tam leskovi grmički. Ka-ko da se je ves svet na mah spremenil v eno samo prežečo zasedo. Zrak je bil nabit z ne-čim sovražnim, usodnim, zlo-kobnim.

Stopali smo, kakor da pod nami ne šelesti mehka trava senožeti, temveč sikajo jeziki nevarnih kač...

In spet: "Trrrrak, trrrrak!" Tudi to pot je naš udarni vod vžgal prvi. Lahe je naša drz-nost zbegala. Njihov mitralje-zec se je zvalil ob naših prvih strelcih, naše puške so podrle še nekaj vojakov, vendar smo bili sredi njihovega žrela, iz kate-rega je začelo bruhati po nas od vseh strani.

Jug, ki smo ga izvolili za svo-jega komisarja svojega bataljo-na, je stal sredi senožeti in po-časni dvigal svojo puško kakor lovec, ki ne ve, ali ima pred sabo zajca ali ne. Nato je spro-žil. Menda je prvič v življenju streljal — doslej je bil neustra-šen aktivist, kasneje je padel na štajerskem, ko je med točo švabskih krogel reševal ranjeno tovarišico — vendar je hotel viliti poguma tovarišem, saj je naš princip "Udariti!"

"Jug! Napreji!" sem vzklik-nil in pognala sva se za kolono,

ki se je prebijala med grmov-jem proti hosti.

Toda tam nas je čakala nova zaseda. Za slehernim drevesom si lahko pričakoval sovražno puško. Spet smo udarili prvi mi. Lahi so nazadnje utihnili. Med drevjem je ležal njihov drugi mitraljezec v krvi. Gledal sem Bradača. Mirno, kakor da opravlja nekaj nadvse vsakdan-jega, vojaško stvarno je prislo-nil svojo karabinko ob debele bukke, počasi obrisal prah s cevi, se odkrehal in pomeril.

"Koliko si jih podrli na Pod-steni?" sem ga vprašal nekoč kasneje.

"Pet", mi je odgovoril in mi ponudil tobak. "Z vsakim stre-lom enega. Bil je vražji polo-žaj."

Poleg njega je stala Zdenka in prav tako mirno kakor on merila in vžigala. Njene otroške kite so se ji razpletale in ji pa-dale po zmečkani vojaški suk-nji.

Kako smo se rešili iz tega pekla, mi dolgo ni bilo jasno. Ko smo se prebili čez cesto, ki vodi iz Kočevja proti Sušaku, ter polegali kakor mrtvi po pra-proti, je Ante spravljal svoj kom-pas in specialko in nas, priž-gaje cigareto, premeril:

"Kako smo se prebili? Hm, naša taktika, streljati prvi v nasprotnika, se je obnesla. La-hi so bili presenečeni in preden so se znašli, smo se po njihovi sledi, ki je peljala po travi, pretolkli na varno."

Bukova gora, čudovita go-ra! Čez plotove viseče veje hrusk, cimbar in sliv... Stu-denec pod vrbo, visoko svobod-no nebo... In začuden obraz kmetov, ki so se pred Lahi za-tekli v zapuščene hiše na Buko-vi gori.

"Ali ste še tu?"

"Se!" smo se nasmihali in pi-li v dolgih požirkih iz loncev, v katerih so nam prinesli vode od studenca.

Vladimir Pavšič — Matej Bor.

Mary A. Svetek

POGREBNI ZAVOD LICENCIRANA POGREBNICA

478 E. 152 St. - KE 1-3177

POGREBI PO ZMERNIH CENAH. LEPI, DOSTOJANSTVENI

Ambulantna posluga podnevi in ponoči. Vršimo vse notarske posle.

Pogreb oskrbimo kjerkoli in po vsaki ceni.

1883

1950

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodni-kom in prijateljem tužno vest, da je umrl naš ljubljeni soprog in oče

George Krainčič

Zatisnil je svoje mile oči dne 19. maja 1950.

Pogreb se je vršil dne 22. maja iz pogrebnege zavoda Joseph Zele in sinovi na White Haven pokopališče, kjer smo ga položili v naročje materi zemlji k večnemu počitku.

Blagopokojnik je bil rojen 24. marca 1883 leta v Pavlavas pri Brežici na Štajerskem.

V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence cvetja h krsti dragega pokojnika. Ta dokaz vašega spoštovanja in ljubezni do njega nam je bil v veliko tolažbo v dneh žalosti.

Srčna hvala vsem, ki so darovali v gotovini za družino. Hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo za sprem-stvo pri pogrebu.

Hvala vsem, ki ste se prišli posloviti od blagopokojnika, ko je ležal na mrtvaškemu odru ter vsem, ki ste ga sprejmi na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Našo zahvalo izrekamo pogrebem-sobratom od društva "Napredek" št. 132 ABZ in društva Carniola Tent št. 1288 TM, ki so nosili krsto.

Hvala pogrebne mu zavodu Joseph Zele in sinovi za vzorno voden pogreb in najboljšo vsestransko poslugo.

Ako ni prejel kdo zahvalne karte, prosimo oproščenja in naj isto sprejme našo globoko zahvalo.

Končana je Tvoja pot, ljubljeni soprog in oče. Odšel si tja, kjer ni križev in ne težav. Mi se Te bomo vedno spominjali z ljubeznijo v naših srcih za vedno.

ZALUJOČI OSTALI:

JENNIE, soproga
STEPHANIA, poročena BARTOL, hčerka
GEORGE, sin
JEAN CAROL, vnukinja
FRANK BARTOL, zet
V stari domovini zapušča brata ANTONA

Cleveland, Ohio, dne 13. junija 1950.

VAŽNO ZA VSE, KI NAMERAVAJO POTOVATI V JUGOSLAVIJO

Glasom najnovejših vesti, bodo Jugoslovanska ambasada in konzuli izdajali takosvane TURISTOVSE VIZE, veljavne za bi-vanje v Jugoslaviji za dobo dveh mesecev. Te vize se bodo izdajale prosilec, brez da bi bilo treba dolgo čakati na nje. Kdor ima torej namen obiskati staro domovino še v teku prihodnjih mese-cih, naj brez nadaljnega vložja prošnjo za ameriški potni list in ko potni list dobi pa za jugoslovansko TURISTOVSKO VIZO.

Tvrška KOLLANDER bo imela skupno potovanje dne 23. avgusta na največjem parniku QUEEN ELIZABETH in ako se kateri še želi pridružiti tej skupini, ki že sedaj šteje 30 potnikov, naj se takoj obrne na:

August Kollander

KOLLANDER je edini slovenski zastopnik v Clevelandu za glavne preko-oceanske avijonske linije. Ako torej želite hitro po-tovati, lahko potujete tudi z avijonom. Dalje prodaja Kollander tudi American Express TRAVELER CHEQUES, ki so najbolj varni in priporočljivi na potovanju. Sploh, kadar imate kake poele s starim krajem, se vedno obrnite na Kollandra, kjer hoste dobro in točno postreženi.